

Statut Stowarzyszenia Ogólnopolskiego Ruch Rodzin Nazaretańskich

Preambuła

Ruch Rodzin Nazaretańskich wyrósł z inicjatywy ks. Tadeusza Dajczera (†2009) i ks. Andrzeja Buczela (†1994) oraz grupy osób świeckich, którzy utworzyli w 1985 r. w Warszawie wspólnotę ewangelizacyjną dążącą – w oparciu o kierownictwo duchowe – do radykalizmu wiary przez ciągłe nawrócenie. Od 1987 roku, Ruch Rodzin Nazaretańskich jest obecny w wielu diecezjach Polski, a także za granicą.

Rozdział I. Postanowienia ogólne

Art. 1

1. Ruch Rodzin Nazaretańskich, zwany dalej Ruchem, jest prywatnym stowarzyszeniem wiernych (duchownych i świeckich), ustanowionym na terenie Polski w oparciu o przepisy prawa kanonicznego (kan. 298-325).
2. Ruch posiada kościelną osobowość prawną.
3. Ruch działa w oparciu o przepisy Kodeksu Prawa Kanonicznego, Statutu i stosowne przepisy prawa świeckiego.
4. Ruch zrzesza stowarzyszenia diecezjalne, które wyrosły z Ruchu Rodzin Nazaretańskich założonego przez ks. Tadeusza Dajczera i ks. Andrzeja Buczela.

Art. 2

1. Ruch działa na terenie całej Polski. Ruch może prowadzić swoją działalność także poza granicami Polski za zgodą odpowiednich władz kościelnych i zgodnie z przepisami prawa.
2. Siedzibą Ruchu jest Warszawa.

Rozdział II. Cele i sposoby ich realizacji

Art. 3

1. Celem Ruchu jest prowadzenie swoich członków drogą życia wewnętrznego w duchu soborowego nauczania o powszechnym powołaniu do świętości, zgodnie ze wskazaniem Jana Pawła II: „prowadzenie do świętości pozostaje szczególnie pilnym zadaniem duszpasterskim” (*Novo millenio ineunte*, 30).

2. Pomoc w dążeniu do świętości, świadczona przez Ruch, skierowana jest do osób wszystkich stanów, a nade wszystko ku rodzinie, która „jest wezwana do uświęcenia siebie i do uświęcenia wspólnoty kościelnej i świata” (Jan Paweł II, *Familiaris consortio*, 55).
3. Przez swoje działania Ruch uczestniczy aktywnie w realizacji apostolskiej misji Kościoła i podejmuje wezwanie do nowej ewangelizacji.

Art. 4

1. Swoje cele Ruch realizuje poprzez formację i działalność apostolską.
2. Formacja członków Ruchu jest realizowana poprzez:
 - 1) codzienną modlitwę osobistą;
 - 2) trud osobistego nawracania się;
 - 3) uczestnictwo w życiu liturgicznym Kościoła, a zwłaszcza w Eucharystii;
 - 4) lekturę Słowa Bożego, dokumentów Kościoła i materiałów formacyjnych Ruchu;
 - 5) korzystanie ze stałego spowiednictwa lub kierownictwa duchowego;
 - 6) systematyczne uczestnictwo w grupach formacyjnych Ruchu;
 - 7) uczestnictwo w rekolekcjach, dniach skupienia, pielgrzymkach organizowanych przez Ruch.
3. Działalność apostolska członków Ruchu jest realizowana poprzez:
 - 1) świadectwo życia chrześcijańskiego;
 - 2) podejmowanie posług ewangelizacyjno-formacyjnych;
 - 3) zakładanie nowych wspólnot Ruchu;
 - 4) zaangażowanie w życie Kościoła;
 - 5) apostołstwo poza granicami kraju;
 - 6) niesienie pomocy rodzinom, zwłaszcza zagrożonym;
 - 7) wspieranie duchowe i materialne ludzi chorych, cierpiących i zagubionych;
 - 8) upowszechnianie nauczania Kościoła przede wszystkim w dziedzinie małżeństwa, rodziny i wychowania;
 - 9) działalność wydawnicza;
 - 10) kolportaż prasy, książek i innych mediów katolickich;
 - 11) inne działania w zależności od potrzeb lokalnych.
4. Ruch zachęca swoich członków do podejmowania studiów specjalistycznych w zakresie teologii, duchowości oraz życia małżeńskiego i rodzinnego.
5. Członkowie Ruchu dążą do tego, by wszystkie przedsięwzięcia organizacyjne i apostolskie miały charakter formacyjny, to znaczy mający na celu nawrócenie i coraz pełniejszą realizację ideału Świętej Rodziny z Nazaretu. Mają oni świadomość, że działalność przynosząca owoce nawrócenia jest uzależniona od ich rozwoju duchowego.

(7)

Art. 5

1. Kapłani członkowie Ruchu pełnią rolę przewodników duchowych. Ze względu na sakramentalny udział w kapłaństwie Chrystusa, sprawują oni obok innych kapłanów funkcję szafarzy sakramentu Eucharystii i pokuty. Czuwają nad zachowaniem czystości głoszonych nauk i służą pomocą duchową członkom Ruchu w ich życiu wewnętrznym.
2. Kapłani członkowie Ruchu tworzą wspólnotę kapłańską, która jest istotną pomocą w ich formacji duchowej.

Rozdział III. Duchowość

Art. 6

1. Duchowość Ruchu jest wspólna dla wszystkich stowarzyszeń w nim zrzeszonych.
2. Duchowość Ruchu została wyrażona głównie w pismach jego założycieli, przetłumaczonych na wiele języków: przede wszystkim w książce ks. Tadeusza Dajczera *Rozważania o wierze* i zeszytach z serii *Ku nowej ewangelizacji* (1992-2006) oraz powstałych na ich podstawie publikacjach.
3. Duchowość Ruchu czerpie inspiracje z duchowości karmelitańskiej, a zwłaszcza z „małej drogi” św. Teresy od Dzieciątka Jezus, z duchowości św. Maksymiliana Marii Kolbego, z orędzia Bożego Miłosierdzia przekazanego przez św. Faustynę Kowalską, z przesłania Matki Bożej do św. Juana Diego oraz z nauczania bł. Jana Pawła II i jego osobistego zawierzenia się Maryi.
4. Wzorem dla członków Ruchu jest życie Świętej Rodziny z Nazaretu, która uczy nas, że świętość realizuje się w codzienności przeżywanej z Bogiem i w braterskiej wspólnotocie.
5. Członkowie Ruchu pragną, by centrum ich życia stanowiła Eucharystia, w której dociera do nas i udziela się nam całe Boże życie. Częsty, a nawet codzienny udział we Mszy św., adoracja Najświętszego Sakramentu oraz oczekiwanie na spotkanie z Chrystusem w Eucharystii mają prowadzić do eucharystycznego stylu życia.
6. Ruch powstawał wokół konfesjonału. Mając świadomość potrzeby nieustannego nawracania się, członkowie Ruchu korzystają często, przynajmniej raz w miesiącu, z sakramentu pokuty, który może przybrać formę stałego spowiednictwa. W miarę potrzeby duchowej istnieje też możliwość korzystania z kierownictwa duchowego.
7. Podejmując wolę Zbawiciela zawartą w Testamencie z Krzyża wyrażoną słowami: „Oto Matka twoja” (J 19,27), za przykładem św. Jana Apostoła członkowie Ruchu pragną żyć w komunii z Maryją i w tej komunii upatrują drogę do pełnego zjednoczenia z Chrystusem.

8. Pragnienie życia duchowością Ruchu członkowie Ruchu mogą potwierdzić przez złożenie *Aktu oddania się Matce Bożej na wyłączną służbę Kościołowi*, który zawiera w sobie istotę duchowości Ruchu.

Rozdział IV. Struktura i władze

Art. 7

Ruch podlega Konferencji Episkopatu Polski, która zatwierdza jego Statut i powołuje Biskupa Delegata do spraw Ruchu Rodzin Nazaretańskich oraz zatwierdza i odwołuje Moderadora Krajowego.

Art. 8

1. Rada Moderatorów sprawuje najwyższą władzę w Ruchu. Radę Moderatorów stanowią kapłani Moderatorzy stowarzyszeń tworzących Ruch, Moderator Krajowy i kapłani członkowie Koordynacji Krajowej.
2. Rada Moderatorów spotyka się regularnie na comiesięcznych spotkaniach organizacyjno-formacyjnych, prowadzonych przez kapłanów z Koordynacji Krajowej, zwoływanych przez Moderadora Krajowego.
3. Do zadań Rady Moderatorów należy:
 - 1) strzeżenie duchowości Ruchu, stanowiącej zasadniczy czynnik jednoczący stowarzyszenia wchodzące w skład Ruchu;
 - 2) przyjmowanie do Ruchu stowarzyszeń diecezjalnych;
 - 3) przyjmowanie kapłanów w poczet członków Ruchu.
4. Powołani przez Moderatorów animatorzy świeccy, reprezentujący każde ze stowarzyszeń wchodzących w skład Ruchu, tworzą Radę Animatorów. Rada Animatorów pełni rolę doradczą wobec Rady Moderatorów i pomaga jej w realizacji zadań organizacyjnych i apostolskich.
5. Rada Animatorów spotyka się regularnie przynajmniej raz na kwartał na spotkaniach organizacyjno-formacyjnych, prowadzonych przez kapłanów z Koordynacji Krajowej, zwoływanych przez Moderadora Krajowego.

Art. 9

1. Moderator Krajowy jest zatwierdzany przez Konferencję Episkopatu Polski na okres 5 lat.
2. Wyboru kandydata na stanowisko Moderadora Krajowego spośród kapłanów członków Ruchu dokonuje Rada Moderatorów według uchwalonego przez siebie regulaminu. Biskup Delegat prezentuje kandydata Konferencji Episkopatu Polski.
3. Moderator Krajowy może być odwołany przez Konferencję Episkopatu Polski przed upływem kadencji.
4. Z poważnych przyczyn Rada Moderatorów może wnioskować do Konferencji Episkopatu Polski o odwołanie Moderadora Krajowego przed

⁽⁷⁾
upływem kadencji. Do ważności wniosku potrzebna jest większość dwóch trzecich głosów przy obecności dwóch trzecich członków.

Art. 10

1. Koordynację Krajową stanowią:
 - 1) Moderator Krajowy i pięciu kapłanów wybieranych przez Radę Moderatorów z grona kapłanów członków Ruchu;
 - 2) sześć osób świeckich wybieranych przez Radę Animatorów z ich grona.
2. Kadencja Koordynacji Krajowej wynosi 3 lata.
3. Pracami Koordynacji Krajowej kieruje Moderator Krajowy.
4. Do zadań Koordynacji Krajowej należy:
 - 1) troska o wierność charyzmatowi Ruchu;
 - 2) reprezentowanie Ruchu na szczeblu krajowym i zagranicznym;
 - 3) koordynowanie działań ogólnopolskich Ruchu;
 - 4) określanie kierunków formacji;
 - 5) opracowywanie i wydawanie materiałów formacyjnych Ruchu;
 - 6) organizowanie spotkań Rady Moderatorów i Rady Animatorów;
 - 7) przyjmowanie świeckich w poczet członków Ruchu zgodnie z normami niniejszego Statutu;
 - 8) organizowanie rekolekcji kapłańskich i formacyjnych;
 - 9) sporządzanie sprawozdań z działalności Koordynacji Krajowej;
 - 10) powoływanie sekretariatu.
5. Spotkania Koordynacji Krajowej odbywają się regularnie, lecz nie rzadziej niż raz na kwartał. Spotkania zwołuje Moderator Krajowy.
6. Koordynacja Krajowa podejmuje decyzje zwykłą większością głosów, przy równym podziale głosów rozstrzyga głos Moderatora Krajowego.
7. Koordynacja Krajowa składa sprawozdanie ze swojej działalności wobec Rady Moderatorów przynajmniej raz w roku.
8. W uzasadnionych przypadkach Rada Moderatorów może większością dwóch trzecich głosów przy obecności dwóch trzecich swoich członków odwołać poszczególnych albo wszystkich członków Koordynacji Krajowej.

Rozdział V. Członkowie Ruchu

Art. 11

1. Ruch obejmuje:
 - 1) właściwych członków, którzy uczestniczą w jego formacji i działalności apostolskiej;
 - 2) osoby związane z nim w sposób nieformalny, które korzystają z jego dóbr duchowych, ale nie podejmują regularnej formacji i działań apostolskich w ramach jego struktur.

2. Członkiem Ruchu może zostać osoba pełnoletnia i ochrzczona (świecka lub duchowna) po minimum rocznej formacji w Ruchu z uwzględnieniem Art. 8 ust. 3 pkt. 3 oraz Art. 10 ust. 4 pkt. 7.
3. Nabycie członkostwa w jednym ze stowarzyszeń tworzących Ruch skutkuje nabyciem członkostwa w Ruchu.

Art. 12

1. Stowarzyszenia tworzące Ruch to te, które go założyły lub później zostały do niego przyjęte.
2. Założycielami Ruchu są diecezjalne stowarzyszenia Ruchu Rodzin Nazaretańskich w następujących archidiecezjach i diecezjach: białostockiej, bielsko-żywieckiej, częstochowskiej, drohiczyńskiej, ełckiej, gdańskiej, katowickiej, kieleckiej, legnickiej, lubelskiej, łódzkiej, płockiej, poznańskiej, radomskiej, rzeszowskiej, siedleckiej, sosnowieckiej, toruńskiej, warmińskiej, warszawskiej, warszawsko-praskiej, wrocławskiej, zielonogórsko-gorzowskiej.
3. Pozostałe stowarzyszenia, które utożsamiają się z duchowością Ruchu, są przyjmowane do niego przez Radę Moderatorów na wniosek Koordynacji Krajowej.
4. Stowarzyszenie, aby być przyjęte do Ruchu, powinno:
 - 1) posiadać statut zgodny z duchem i misją Ruchu, zatwierdzony przez Radę Moderatorów, według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego Statutu;
 - 2) uzyskać pisemną zgodę właściwego Biskupa Diecezjalnego na przyjęcie do Ruchu.
5. Przyjęcie do Ruchu nie zmienia natury prawnej stowarzyszenia.
6. Stowarzyszenia tworzące Ruch są zobowiązane informować Koordynację Krajową o przyjmowaniu nowych członków.
7. Tylko stowarzyszenia tworzące Ruch mają prawo do używania w nazwie sformułowania: „Ruch Rodzin Nazaretańskich”.

Art. 13

1. Członkowie Ruchu mają prawo:
 - 1) uczestniczyć w życiu i działalności Ruchu;
 - 2) korzystać z duchowych dóbr Ruchu;
 - 3) zgłaszać wnioski i propozycje dotyczące działalności Ruchu.
2. Członkowie Ruchu mają obowiązek:
 - 1) realizować cele Ruchu;
 - 2) systematycznie uczestniczyć w formacji Ruchu;
 - 3) podejmować działania apostołskie zgodnie ze statutem i możliwościami;
 - 4) przestrzegać postanowień statutu, prawomocnych uchwał i regulaminów Ruchu;
 - 5) w miarę możliwości wspierać materialnie działalność Ruchu.

Art. 14

1. Stowarzyszenie tworzące Ruch przestaje do niego należeć:
 - 1) na mocy decyzji właściwego Biskupa Diecezjalnego;
 - 2) w poważnych przypadkach na mocy decyzji Rady Moderatorów, po uprzednim upomnieniu, z zachowaniem prawa rekursu do kompetentnej władzy kościelnej.
2. Wraz z opuszczeniem Ruchu przez stowarzyszenie kończy się także przynależność wszystkich jego członków do Ruchu, chyba że Rada Moderatorów postanowi co innego.
3. W przypadku zaniedbywania przez członków Ruchu obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2 albo działania sprzecznego z nauczaniem lub dyscypliną Kościoła, Koordynacja Krajowa może podjąć decyzję o zawieszeniu w prawach członka lub pozbawieniu członkostwa w Ruchu. W przypadku kapłanów powyższa decyzja wymaga zatwierdzenia przez Radę Moderatorów.
4. Członkostwo poszczególnych osób ustaje przez:
 - 1) formalną rezygnację skierowaną na piśmie do Koordynacji Krajowej;
 - 2) wykluczenie decyzją Koordynacji Krajowej, po uprzednim upomnieniu, z zachowaniem prawa rekursu do kompetentnej władzy kościelnej, w przypadkach wymienionych w ust. 3.
5. Członków Ruchu oraz stowarzyszenia tworzące Ruch, po opuszczeniu Ruchu można na nowo do niego przyjąć, jeżeli o to poproszą oraz jeżeli spełniają warunki określone w niniejszym Statucie.

Rozdział VI. Dobra doczesne

Art. 15

1. Ruch jest podmiotem zdolnym do nabywania, posiadania, zarządzania oraz alienowania dóbr doczesnych, zgodnie z przepisami Kodeksu Prawa Kanonicznego i niniejszego Statutu.
2. Na majątek Ruchu składają się dobra materialne, wartości niematerialne i prawa oraz środki finansowe.
3. Majątek Ruchu pochodzi z dobrowolnych ofiar, darowizn, dotacji, spadków.
4. Majątek Ruchu może być wykorzystany jedynie na realizację celów statutowych.
5. Stowarzyszenia tworzące Ruch zachowują pełną autonomię odnośnie posiadania i zarządzania dobrami, zgodnie z przepisami Kodeksu Prawa Kanonicznego i własnymi przepisami wewnętrznymi.
6. Za właściwe gospodarowanie majątkiem Ruchu odpowiada Koordynacja Krajowa.
8. Do Ruchu mają odpowiednie zastosowanie przepisy prawa kanonicznego o zarządzie dóbr materialnych.

9. W przypadku rozwiązania Ruchu majątek przejmuje Konferencja Episkopatu Polski.

Rozdział VII. Postanowienia końcowe

Art. 16

1. Statut Ruchu i wszelkie w nim zmiany zatwierdza Konferencja Episkopatu Polski.
2. Propozycję zmian w Statucie uchwała Rada Moderatorów większością dwóch trzecich głosów przy obecności dwóch trzecich swoich członków, na wniosek Koordynacji Krajowej.

Art. 17

1. Ruch może zostać rozwiązany decyzją Rady Moderatorów podjętą większością dwóch trzecich głosów przy obecności dwóch trzecich jej członków, po uzyskaniu akceptacji przez Konferencję Episkopatu Polski.
2. Z ważnych powodów Konferencja Episkopatu Polski, po wysłuchaniu Moderatora Krajowego, może z własnej inicjatywy podjąć decyzję o rozwiązaniu Ruchu.
3. Rozwiązanie Ruchu nie powoduje rozwiązania stowarzyszeń tworzących Ruch, które jest zastrzeżone kompetentnej władzy.

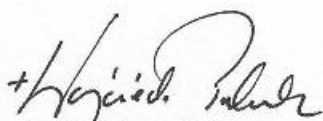
*Statut został zatwierdzony
podczas 362. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski,
które odbyło się w Krakowie - Wieliczce, w dniach 21-23 czerwca 2013 roku.*

+ Józef Michalik

Metropolita Przemyski

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

+ Wojciech Polak

Sekretarz Generalny

Konferencji Episkopatu Polski